

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK505/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI28/12

Podnosilac

Fehmi Ymeri

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Republike Kosovo,
Rev. I. br. 200/2010, od 10. januara 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Fehmi Ymeri (u daljem tekstu: podnosilac) sa prebivalištem u Prištini. U postupku pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) podnosioca zahteva zastupa g. Habib Hashani, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 10. januara 2012. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 7. februara 2012. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da je presuda Vrhovnog suda, rev. br. 200/2010 povredila pravo na rad i obavljanje profesije, kao što je garantovano odredbama člana 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 22. Zakona br. 03/L-121, o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god., (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 23. marta 2012. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
6. Dana 25. aprila 2012. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI28/12, imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. KSH. KI28/12, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 22. oktobra 2013. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca Veće za razmatranje iznelo je Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

8. Dana 10. juna 2000. god., šef izborne komisije je obavestio podnosioca zahteva da je izabran za mesto direktora za restruktuiranje Energetske korporacije Kosovo (EKK).
9. Neodređenog dana, specijalni predstavnik generalnog sekretara, u to vreme g. Bernard Kushner, imenovao je podnosioca zahteva za direktora za restruktuiranje u Energetskoj korporaciji Kosovo (EKK) od 24. jula 2000. god.
10. Dana 16. septembra 2002. god., podnosilac zahteva je podneo obaveštenje o ostavci, uglavnom zbog teškog stanja kroz koje prolazi Energetska korporacija Kosova.
11. Dana 9. maja 2003. god., odlukom generalnog direktora EKK-a, ref. br. 1579, g. Charles Brown, podnosilac zahteva je obavešten da je nakon ostavke sa mesta direktora za restruktuiranje, rukovodstvo EKK-a pokušalo da pronade novo

odgovarajuće radno mesto, ali bez uspeha. Štaviše, ovim dopisom, podnosilac zahteva je obavešten da se njegov radni odnos sa EKK-om okončava 10. avgusta 2003. god.

12. Dana 30. maja 2003. god., podnosilac zahteva je odgovorio generalnom direktoru EKK-a, gde izražava svoje razočarenje odlukom i traži poništenje odluke 1579 od 9. maja 2003. god., u vezi sa prekidom njegovog radnog odnosa.
13. Dana 3. juna 2006. god., generalni direktor EKK-a traži od podnosioca zahteva da poštuje odluku br. 1579 od 9. maja 2003. god.
14. Dana 20. maja 2009. god., Opštinski sud u Prištini je odlukom C1.br. 257/2008 usvojio tužbu podnosioca zahteva i poništio odluku br. 157 od 9. maja 2003. god., u vezi sa prekidom radnog odnosa i naložio je EKK-u da vrati podnosioca zahteva na njegovo prethodno radno mesto. Sud je naglasio da je nakon ostavke podnosioca zahteva sa mesta direktora za restruktuiranje, poslodavac bio obavezan da mu pronađe drugo odgovarajuće mesto u EKK-u u skladu sa članom 12. Uredbe UNMIK-a 2001/27.
15. Dana 14. maja 2010. god., Okružni sud u Prištini je odlukom Ac. br. 49/10 odbacio žalbu EKK-a i potvrdio poslednju odluku Opštinskog suda.
16. Dana 10. januara 2010. god., Vrhovni sud je odlukom rev. I. br. 200/2010 usvojio reviziju EKK-a i odbacio je odluku sudova nižih stepena.
17. Vrhovni sud Kosovo je u svojoj presudi naveo „*da su sudovi nižih stepena, na osnovu izvedenih dokaza, pogrešno primenili materijalne odredbe, kada su našli da je tužbeni zahtev tužioca osnovan, zbog čega je u skladu sa članom 224.1. Zakona o parničnom postupku revizija tužene prihvaćena i obe presude sudova nižih stepena su preinačene, a tužbeni zahtev tužioca je odbačen.*“
18. Štaviše, Vrhovni sud je naveo da „*u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/27 o Osnovnom zakonu o radu, član 11.1. tačka b) propisuje da ugovor o radu prestaje pisanim sporazumom između zaposlenog i poslodavca. Čin ostavke tužioca sa mesta direktora za restruktuiranje je oblik prestanka radnog odnosa u skladu sa gorenavedenom odredbom. Tužena je trebalo da izrazi dobru volju i da dodeli tužiocu drugo radno mesto, ali nije bila obavezna. To je bilo pravo tužene da povodom ostavke sa mesta sa posebnim odgovornostima imenuje tužioca na drugo radno mesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi, za koje je tužena bila angažovana, ali nije imala mogućnost. Dakle, ocena sudova nižih stepena da tužena nije primenila postupak prestanka radnog odnosa prema tužiocu zbog ekonomskih promena u skladu sa članom 12. Uredbe br. 2001/27, Vrhovni sud ne može da prihvati, jer u slučaju tužioca, radni odnos je prestao u skladu sa članom 11. stavom 1. tačkom b) ove Uredbe*“.

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva tvrdi da je njegovo pravo na rad i obavljanje profesije bilo povređeno, zbog činjenice jer se *“njegova ostavka odnosila na ostavku sa mesta direktora za restrukturiranje, a ne i iz EKK-a”*. Pored toga, podnosilac zahteva navodi da je EKK bio obavezan da mu pronađe drugo odgovarajuće radno mesto u okviru kompanije.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.

21. S tim u vezi, Sud se poziva na član 113.7. Ustava, koji predviđa:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

22. Sud se takođe poziva na pravilo 36. (1) c) Poslovníka o radu koje predviđa:

“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve (...) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”

23. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, ovaj Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ECHR] 1999-I).

24. Sve u svemu, Sud može samo da razmatra li su dokazi bili predstavljeni na takav način da su postupci uopšte, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi između ostalih izvora, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).

25. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepio tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio nikakav dokaz da su njegova prava i slobode bile povređene od strane redovnih sudova. Vrhovni sud je pružio podnosiocu zahteva dobro obrazloženu presudu o tome kako poslodavac nije bio obavezan da mu pronađe drugo radno mesto u okviru EKK-a nakon njegove ostavke sa goredodeljene pozicije u ovoj instituciji.

26. Dakle, Ustavni sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).

27. Sve u svemu, podnosilac zahteva nije pokazao kako su i zašto njegova prava garantovana Ustavom bila povređena. Sama izjava da je Ustav bio povređen ne može se smatrati ustavnom žalbom. Prema tome, u skladu sa pravilom 36. (1.c) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i, stoga, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, i pravilima 36.1. (c) i 56.2. Poslovnika o radu, dana 22. oktobra 2013. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Prof. dr Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

